

UNIVERZITA KARLOVA

Filozofická fakulta

Zápis o části státní bakalářské zkoušky Obhajoba bakalářské práce

Akademický rok: 2018/2019

Jméno a příjmení studenta: Štěpán Raška

Typ studijního programu: bakalářský
Studijní program: Humanitní vědy
Studijní obor: Filozofie - Historie

Zadavatel práce: Ústav filosofie a religionistiky (21-UFAR)
Název práce: Patočkova poválečná fenomenologie člověka

Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: doc. Mgr. Jakub Čapek, Ph.D.
Oponent(i): Mgr. Ondřej Švec, Ph.D.

Datum obhajoby : 11.06.2019   **Místo obhajoby :** Praha

Průběh obhajoby: Kandidát nejprve představil hlavní linie svého rozboru Patočkova díla „Věčnost a dějinnost“ a vymezil jeho místo v rámci existenciálně laděné fenomenologie a soudobých sporů o humanismus. Poukázal na několik motivů, které Patočka nepřiznaně přejímá od Sartra.

Vedoucí práce Jakub Čapek vyzdvihнул přesnost autorových analýz a schopnost kritického odstupu od interpretovaného textu. V závěru položil otázku, zda by se navzdory námitce autora bakalářské práce, podle níž Patočka nebyl s to vypracovat intersubjektivně platnou etiku, nebylo možné hájit Patočku tím, že v době sepsání tohoto díla nešlo jeho autorovi o představení etiky, ale spíše subjektivně závazného vodítka pro realizaci adekvátní podoby sebevztahu? Navrhnul pak hodnotit práci jako výbornou.

Oponent Ondřej Švec zdůraznil originalitu autorova přístupu, spočívajícího ve vznesení pochybnosti nad tím, a) zda se Patočkovi v posledku daří vypracovat vlastní a konsistentní stanovisko mezi koncepcemi člověka, které kritizuje; b) zda Patočkova pozice nakonec přece jen neústí v metafyziku svého druhu, založenou na hypostázi vědomí jako schopnosti negace všeho daného. Pro obhajobu této všestranně vynikající práce bych navrhnul pouze dvě kritické připomínky a jednu otázku.

1) Na str. 13 autor vyslovuje domněnku, že Patočka neměl přístup k Heideggerově Dopisu o humanismu: „Zároveň je třeba konstatovat, že Patočka pravděpodobně v době sepsování Věčnosti a dějinnosti Heideggerův Dopis o humanismu ještě nečetl.“ Avšak z Patočkova odkazu na Beaufreatovu studii Martin Heidegger et le problème de la vérité, která vyšla v listopadu 1947 současně s překladem části Heideggerova Dopisu o humanismu v časopise Fontaine, lze s dostatečnou evidencí vyvodit, že přinejmenším s touto částí Dopisu o humanismu byl Patočkově během dokončení prací na Věčnosti a dějinnosti konfrontován. 2) Když autor Patočkovi vyčítá poměrně „rychlý přechod od dialektiky vědomí, k čistě praktickému rozvrhování“ (s. 44), má v tom jistě pravdu. Není však zároveň v tomto propojení mezi teoretickým odstupem od pouhé danosti a

praktickým sebezpřevzetím důležitá úzká vazba, kterou zde Patočka odhaluje a v níž spočívá sama originalita jeho syntézy Husserlovy a Heideggerovy verze fenomenologie? 3) Konečně se kandidáta zeptal, zda Patočkovo absolutizování „otevřenosti“, „neuzavřenosti“, „nehotovosti“, „překračování vší předmětnosti“, atd. není filosofickou pastí svého druhu, neboť přisuzuje člověku nezávislost na předmětném a „daném“ světě? Zároveň navrhnul hodnotit práci jako výbornou.

Štěpán Raška odpověděl na všechny otázky položené vedoucím a oponentem, přičemž částečně přitakal možnosti dále kritizovat Patočku způsobem naznačeným v poslední námitce. Přitom však zdůraznil, že mu šlo zejména o představení jedné fáze Patočkova myšlení, zatímco představená kritika by již předpokládala zohlednění Patočkových pozdějších spisů. Komise se jednomyslně shodla na tom, že jde o práci po všech stránkách vynikající a ohodnotila ji známkou „výborně“.

Klasifikace obhajoby:	výborně (1)	
Předseda komise:	doc. James Hill, Ph.D. (přítomen)	.....
Členové komise:	Mgr. Jan Palkoska, Ph.D. (přítomen)	.....
	Mgr. Ondřej Švec, Ph.D. (přítomen)	.....
	prof. Mgr. Miroslav Petříček, Dr. (přítomen)	.....
	doc. MUDr. Štěpán Špinka, Ph.D. (nepřítomen)	.....